

מ"ת 21285/03/16 - מדינת ישראל - באמצעות פמ"מ נגד מחמד תורק (עציר) - הובא, רמאדן תורק (עציר) - לא בעניינו

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 21285-03-16 מדינת ישראל נ' תורק(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 81670/2016

בפני	כבוד השופטת דנה מרשק מרום
מבקשת	מדינת ישראל - באמצעות פמ"מ ע"י עו"ד מירב פליישר
נגד	
משיבים	1. מחמד תורק (עציר) - הובא ע"י עו"ד תילאזוי 2. רמאדן תורק (עציר) - לא בעניינו

החלטה (המשיב 1)

כתב-האישום והבקשה למעצר

1. בקשה לעצור את המשיב 1 עד לתום ההליכים כנגדו.

כנגד המשיב 1 (להלן: **המשיב**) ונאשם נוסף (להלן: **המשיב 2** או **ראמדן**, וביחד יכונה הם **המשיבים**) הוגש כתב אישום המייחס לנאשם 1 ביצוע עבירות של **חבלה בכוונה מחמירה** לפי סעיף 329(א)(1)(2) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: **חוק העונשין**), ו**נשיאת נשק** לפי סעיף 144 (ב) לחוק העונשין.

לנאשם הנוסף, שהוא אחיו של המשיב 1, מיוחסת עבירה של **סיוע לאחר מעשה** לפי סעיף 260(א) ביחד עם סעיף 261(1) לחוק העונשין, כאשר בשלב זה הוסכם על קיומן של ראיות לכאורה והוא נעצר עד לתום ההליכים כנגדו (בין היתר על רקע העובדה שנדון לעונש מאסר בפועל בן 30 חודשים בתיק אחר המתנהל בבית-משפט זה).

2. על-פי האמור בכתב-האישום, המשיבים מתגוררים בשכנות לביתו של מג'די נאסר (להלן: **המתלונן**), בעיר טירה. בסמוך לחודש יוני 2014 התגלע סכסוך שכנים בין משפחת השכנים לבין משפחת המתלונן.

ביום 23.2.16 בשעה 19:30, הגיע המשיב למקום האירוע (רחבת הבאר בשכונה בטירה), שם שהו המתלונן ואנשים נוספים, כשהוא רעול פנים, אוחז בידו שקית ובתוכה נשק המוכן לשימוש. המשיב צעד במהירות לעבר המתלונן שעמד בצמוד לקבוצת האנשים, כיוון לעברו את נשקו, ירה לעברו והחל במנוסה מהמקום.

אחד האנשים ששהה במקום - אדם חטיב (להלן: **חטיב**), החל נאבק במשיב על-מנת למנוע ממנו לירות או להימלט מהמקום. בעודם נאבקים זה בזה, למקום האירוע הגיע המשיב 2, אשר התערב בעימות ומנע מחטיב להמשיך ולעכב את המשיב. בהמשך, המשיב 2 עשה עצמו כמי שרודף אחרי המשיב בניסיון ללכוד אותו, תוך שהשניים נכנסו לסמטה המובילה לביתם. עם צאתם מהסמטה, התפצלו המשיבים, באופן שהמשיב המשיך להימלט מאזור האירוע באופן רגלי. בהמשך, המשיב 2 הגיע לרכבו ונהג לכיוון נקודת מפגש אותה תיאם עם המשיב, על-מנת לסייע בידו להימלט מהמקום. כשהמשיב 2 הגיע למקום המפגש, המשיב נכנס לרכב והשניים נסעו מהמקום.

כתוצאה מהירי, חדר קליע לגבו של המתלונן ופצע אותו. הוא הובהל לבית-החולים, קיבל טיפול רפואי ושוחרר למחרת היום.

3. הסניגור חלק על קיומן של ראיות לכאורה, ולחילופין טען לכרסום בהן.

הבהיר, כי המחלוקת העיקרית היא לגבי זיהוי וזהות האדם שביצע את הירי לעבר המתלונן. לצורך הדיון הסכים, כי אין מחלוקת שהאדם שעלה לרכבו של המשיב 2 הוא אותו אדם שירה במתלונן, וכי כל הטיעון שהציגה המאשימה בדבר נתיב הבריחה, נקודת האיסוף וכו' אינו רלבנטי כלל.

עוד הובהר, כי אין מחלוקת באשר לקיומו של סכסוך בעבר, אך לטענת ההגנה, אותו סכסוך הסתיים ב"סולחה" בשנת 2014, והחל ממועד זה אין יריבות בין הצדדים (כפי שהדבר עולה אף מעדות המתלונן).

נטען עוד, כי האדם היחיד שראה את היורה חשוף פנים (אדם בשם מייסם עבד אלחי) לא זומן למתן עדות או לעריכת מסדר זיהוי.

הסניגור היפנה, בנוסף, לטענת אליבי שמסר המשיב ולפיו היה במסגד בין השעות 19:00 - 20:30, הנתמכת בגרסאות שני עדים נוספים.

4. ב"כ הפרקליטות הפנתה לסרטי מצלמות אבטחה, בהם נראים המשיבים לפני, בסמוך לאירוע הירי ולאחריו, לרבות מעקב אחר מסלול נסיעתו של המשיב 2 עד לחבירתו עם המשיב ואיסופו לרכב. כן הפנתה לזיהוי המשיבים בסרטי מצלמות האבטחה, לתרגיל חקירה בו המשיב קשר עצמו לנקודת האיסוף שלו בידי המשיב 2, לשלילת האליבי של המשיב ולעובדה שהמשיבים שתקו בחקירותיהם. לטענתה, מכלול הראיות מוביל למסקנה אפשרית אחת ויחידה והיא, כי המשיב הוא שירה במתלונן.

סקירת הראיות

5. אין מחלוקת על כך שהתרחש אירוע ירי כלפי המתלונן בשעה ובמקום המתוארים בכתב-האישום.
6. אל הזירה הגיעו כוחות משטרה אשר, בין שאר פעולות החקירה, החלו בחיפוש אחר מצלמות בבתים הסמוכים לזירת הירי (ראו, למשל: דו"ח פעולה מיום 23.2.16 שנערך על-ידי אלפונסו צאיו, ע.ת. 13; זכ"ד המסומן לב' אשר נערך על-ידי גיא אדמוני, ע.ת. 1).
7. מספר שעות לאחר הירי, נגבתה ההודעה הראשונה של חטיב (ע.ת. 17 - ביום 24.2.16, בכמה דקות לאחר חצות). בהודעה זו (וכן בהודעות הנוספות שנגבו ממנו בימים 29.3.16 ו- 7.3.16), תיאר חטיב את הירי, לבושו של היורה, אופן הירי, מאבקו עם היורה מיד בסמוך לירי, וכן את הגעתו של המשיב 2 לזירת הירי, באופן אשר בדיעבד הסתבר שאיפשר למשיב 1 להימלט. זירת המאבק תועדה בסרטון של רחבת הבאר (1ב מחס צפון, בשעת סרטון 19:48:42, ושורה 40 ואילך להודעת חטיב מיום 24.2.16). בהודעתו השניה (מיום 29.2.16) הוסיף, כי לאחר שתפס את היורה, הגיע בחור גדול עם זקן שחור (הוא המשיב 2 - ד.מ.מ.), חטיב אמר לו שיתפוס את היורה, והמשיב 2 הרים את הקפוצ'ון של חטיב והסתכל על פניו. חטיב עזב את היורה, והיורה ברח מהמקום כשהמשיב 2 אחריו (שורות 18 - 29).
- בהודעתו השלישית (מיום 7.3.16) חטיב הבהיר לשוטרים את כיוון הבריחה של היורה (היורה ברח בשביל בין הבתים בסמטה לכיוון משפחת בלעונה - שורות 7 - 9).
8. לזירה הגיע גם גל ויצמן (ע.ת. 11), אשר היה באותה עת קצין תורן בתחנת קדמה. תוך כדי טיפול בזירה, ניגש אליו המשיב 2, אשר מתואר כמי שמתגורר בסמוך למקום ומיוזמתו ביקש למסור עדות, היות והיה עד לאירוע הירי ואף רדף ברכבו אחר החשוד.
- במזכר שערך (זכ"ד אירוע 210 מיום 24.2.16) תיעד, כי שאל את המשיב 2 מה התרחש ומה ראה; משיב 2 מסר, כי שמע קולות ירי והבחין בבחור רעול פנים שברח לכיוון הסמטה ולכיוון צפון. עוד מסר, כי נהג בג'יפ שלו והחל לרדוף אחר החשוד תוך שאיגף את הסמטה במטרה לתפוס את החשוד ואף ביצע תאונת דרכים קלה תוך כדי הנסיעה.
9. לטענת ב"כ הפרקליטות, שתי עדויות אלו הביאו, בסופו של יום, לבניית שני המסלולים המקבילים של נתיב הבריחה של המשיב 1 לאחר הירי, ומסלול הנסיעה של המשיב 2 - הכל עד למפגש ביניהם אשר תועד במצלמה בנקודת האיסוף הסופית, המהווה את סלע המחלוקת.
10. במקביל, הגיע החוקר דוד אסצלה (ע.ת. 4) לבית-החולים לגבות את עדותו של המתלונן (ראו הודעה מיום 23.2.16 שעה 21:00). המתלונן תיאר, כי הגיע רעול פנים מצויד בנשק "קרל גוסטב" וירה בו. המתלונן ברח, אז הגיע אמבולנס אשר פינה אותו לבית-החולים. במעמד זה מסר, כי היורה הוא אדם בשם מואמין סמארה, כאשר ימים מספר לפני כן המתלונן סטר לו (שורות 16 - 22). הוא אף הוסיף כי

זיהה את מאומן לפי מבנה הגוף שלו ואופן הליכתו (שורה 25).

11. בצירוף מקרים משמעותי, עולה מחומר הראיות שהמשיבים שניהם ביקרו את המתלונן בבית-החולים בסמוך לשעת גביית עדות זו. החוקר אסצלה גבה הודעה מאת המשיב 2 בבית-החולים, כחצי שעה לאחר מכן, החל מהשעה 21:36.

בהודעה זו מסר, שהמתלונן הוא שכן וחבר טוב שלו (שורה 4). תיאר, כי לאחר שהשעה 19:00 היה ברחוב ליד ביתו והתעסק עם רכבו. לפתע שמע יריה בודדת וברקע קולות של אנשים. לאחר שהחל בחיפוש, ראה מולו שני אנשים נאבקים האחד בשני, כאשר בחור אחד היה לבוש כולו בשחור ורעול פנים, ניסה להתחמק מהבחור השני, שהיה חבוש בקפוצ'ון (שורות 6-15). המשיב 2 ניסה לתפוס את רעול הפנים (אותו אינו מכיר, אך תיאר אותו כבעל מבנה גוף מלא והיה נמוך/בינוני), אך זה הצליח להימלט לתוך השכונה (שורות 20 - 26). עוד מסר, כי לא ראה את הנשק, אך ראה שרעול הפנים החזיק דבר מה בידו, שהיה מוסתר בבגד כלשהו (עמ' 2, שורות 4-5).

המשיב 2 נשאל מדוע ניסה לתפוס את רעול הפנים, והשיב שהבין שמשהו אינו כשורה, וכי ורצה להבין מדוע הוא בורח (עמ' 2, שורות 17-18). עוד מסר, כי בעת שתפס את רעול הפנים וניסה להשתלט עליו, הבחור השני עם הקפוצ'ון נעלם (שורות 22 - 23).

12. ייאמר, כי בעקבות דברי המתלונן, מואמין סמארה נעצר מייד אך שוחרר לאחר שהוברר, כי חזותו אינה דומה לתיאור היורה וכן לאחר שמסר אליבי (ראו הודעתו מיום 24.2.16 שעה 24:12, מספר דקות לאחר שהסתיימה גביית עדותו של חטיב).

13. המשיב 2 נחקר שוב ביום 24.2.16 בשעה 5:19, בתחילה לא תחת אזהרה. הוא חזר על התיאור אותו מסר באשר לכך שנקלע לעימות בין היורה לבין אדם נוסף, כאשר היורה נמלט. המשיב 2 נשאל, מדוע היה בבית החולים - והוא הסביר, כי שמע מה קרה לשכנו שהוא גם חברו. אז, התקשר לברר מה קרה לו ונמסר לו שהוא נמצא בבית חולים, ולכן הלך לראות מה קרה (שורות 34-35).

בשלב זה החלה חקירתו תחת אזהרה, כחשוד במעורבות בירי, ותגובתו היתה כי אינו מסוגל "לעכל" הטחת חשד זה (שורה 47).

המשיב עומת עם העובדה שביצע תאונה קטנה עם הרכב לאחר הירי. משיב 2 הסביר, שאחרי הירי ניסה לרדוף אחרי היורה - אחרי שידע שהמתלונן, חברו, נפצע. לכן, נסע אחרי היורה (שורות 53-54).

14. משיב 1 נחקר תחת אזהרה כארבעים דקות לאחר מכן, בסמוך לשעה 6:00 בבוקר, כאשר הוא סירב לחתום על הודעתו. הכחיש את המעשים המיוחסים לו (שורה 4) ומסר כי אין לו סכסוכים (שורה 14). תיאר שיחסי עם שכנו תקינים (שורה 35), ואין לו כל סיבה לירות במתלונן (שורה 41). מסר, כי בשעת הירי היה במסגד, וכשנשאל מי היה עימו במסגד השיב, כי אין טעם שימסור שמות - שכן הם לא יגיעו

(שורה 39).

בהודעתו השניה מיום 25.2.16 בשעה 18:09 מסר שוב שהיה במסגד, כשהתפילה היתה בערך בשעת האירוע, בין השעות 19:00 - 20:30 (שורה 12). הפעם, מסר שמות של אנשים שהיו במקום: יוסף סאסא, מחמד אבו-חייט, שכנו חריס ומוחמד עקפה (שורות 18 - 19, 27).

לאחר שיצא מהמסגד שמע על הירי במתלונן, חזר לביתו והלך יחד עם אחיו, משיב 2, לבית החולים מאיר (שורה 67) על-מנת לבקרו. המשיב נשאל מתי והיכן פגש את אחיו, משיב 2, והשיב שאינו זוכר (שורות 73 - 75). עוד התחמק מלמסור את סוג הרכב של אחיו; כשנשאל איזה רכב יש לאחיו, השיב: "אין משהו מיוחד" (שורה 83). בהמשך הוסיף, כי יש את הסובארו, את הג'יפ ואת המאזדה (שורה 85).

15. עדי האליבי של המשיב נחקרו, ונמצא כי אין בסיס לגרסת האליבי שמסר.

מהודעתו של יוסף פדילה (ע.ת. 25), מיום 1.3.16 בשעה 15:57 עולה, כי הוא אכן מכיר את המשיב 1 מהמסגר הישן וראה אותו לאחרונה ביום האירוע. שיער כי אכן באותו היום התפלל במסגרת הישן, עם זאת, לא יכול היה למסור את השעות בהן שהה המשיב במסגד הישן (שורות 47 - 48, 51).

מחמד אבו חייט (ע.ת. 24), מסר בהודעה מיום 2.3.16, ובה אישר כי הוא מכיר את המשיב מהמסגד הישן. עם זאת, ביום 23.2.16, כלל לא היה במסגד הישן, אלא במסגד אחר (שורה 10).

חריס חטיב (ע.ת. 19), מסר הודעה ביום 27.2.16 ואישר כי הוא מכיר את המשיב מהתפילות במסגד הישן. עם זאת, לא יכול היה להיזכר מתי היתה הפעם האחרונה בה ראה את המשיב במסגד, והוסיף - כי הוא עצמו כלל לא היה במסגד בשעות הערב (שורות 27, 51).

16. המתלונן מסר הודעה נוספת, שניה במספר, ביום 28.2.16. הסביר, שבתחילה חשד במואמין סמארה, אך הסביר שהיה מבולבל לאחר האירוע. בשלב זה מסר כי לדעתו, משיב 1 הוא שירה בו - שכן בעבר היה להם סכסוך שהסתיים ב"סולחה". הסביר, כי: **"בעבר היה לנו סכסוך, בשנת 2014 ירו לנו על הבית. אחרי זה עשינו סולחה והכל נגמר. מאז הם מתכננים איך להפיל אותי וחיכו שאני אסתבך עם מישהו כדי שיחשבו על מישהו אחר ולא עליהם..."** (שורות 26 - 27).

עוד מסר, כי המשיבים הגיעו לבקרו בבית החולים (שורה 55). משיב 2 נכנס אליו לחדר ושאל אם מואמין ירה בו, כך ש"הפיל" את האירוע על מואמין, כי ידע שיש איתו סכסוך (שורות 55 - 56).

17. תוך כדי החקירות, נבנה פסיפס של נתיב הבריחה של המשיב אל מול מסלול נסיעתו של המשיב 2, עד

לראיה המרכזית בתיק - והיא נקודת האיסוף, אותה נקודה שבה המשיב 1 נראה עולה על רכבו של אחיו, המשיב 2. כאמור, הסניגור חזר על כך כי הוא מוכן להניח לצורך ההליך דן, כי מי שירה במתלונן הוא שעלה על רכבו של המשיב 2 באותה נקודת איסוף (חרף הכחשתו של המשיב 2). אלא, שלטענתו, לא ניתן לזהות בנקודה מכרעת זו של נקודת האיסוף, כי המדובר במשיב 1.

18. צפיתי במקטעי הסרטונים שנאספו על-ידי החוקרים ממצלמות האבטחה מזירת האירוע ומבתי המגורים שבסביבה. למעשה אין מחלוקת, שסרטונים אלו אכן מתעדים את היורה בשביל הבריחה ובמקביל את תנועותיו של המשיב 2 (ראו מפות ותצ"אות בתיק). צפייה במצלמות האבטחה מתעדות את האירועים בסמוך לירי (כאשר הירי עצמו לא תועד), את המאבק בין חטיב ליורה ואת בריחתו של אדם לעבר הסמטה (מצלמת PTZ מחס). בהמשך נראה אדם רעול פנים הולך בסמטאות, כאשר בשלבים מסויימים ניתן לראות באופן ברור כי המדובר באדם רעול פנים, עוטה כפפות, נושא שקית (ראו, למשל, מצלמות 2, 3 של דיסק מצלמות אבטחה של עומר פדילה בשעה 19:51:16). במקביל, ניתן לראות את מעשיו של המשיב 2, המתועדות בעיקר בדיסק מצלמות אבטחה מבית המתלונן. לקראת האיסוף, נראה המשיב 2 עולה על רכב הג'יפ טראנו לנוסע לכיוון הכביש הראשי (מצלמות 2 ו-3 של עומר פדילה, בשעה 19:53:48).

19. יצוין, כי בין שאר פעולות החקירה, נעשה נסיון לבדוק את מצלמות האבטחה בבית המשיבים. על-פי דו"ח פעולה מיום 23.2.16 שנערך על-ידי אלפונסו צאיו (ע.ת. 13), אצל משפחת המשיבים לא נמצא DVR, כאשר נמסר על-ידי האחות כי הוא בתיקון בקלקיליה.

20. מחומר החקירה (מזכר מיום 2.3.16 מאת אסקר קירגיזבייב (ע.ת. 2), מסומן מ"ג) עולה, כי ביום 25.2.16 חקר קירגיזבייב את המשיב 2 יחד עם החוקר גיא אדמוני (ע.ת. 1). מתואר, כי במהלך חקירתו "דיבב" את משיב 2, כאשר חלק מהחקירה התנהלה בעל פה ולא תועדה בכתב, על מנת שלא לגרום למשיב 2 לחשוד בדבר.

במהלך "הדיבוב" סיפר משיב 2, כי הוא עוסק בשיפוצים ומצלם את עבודותיו בטלפון שלו, וכי ניתן לבקש את הטלפון מאימו והוא יראה להם את עבודותיו. החוקר התקשר לשוטר בוסני (ע.ת. 10) אשר ניגש לביתו של משיב 2 ולקח את הטלפון.

בהמשך "הדיבוב" סיפר משיב 2, כי בביתו יש מצלמות אבטחה, אך הוא העלים אותן על מנת שהשוטרים לא ייקחו אותן. בטרם העלים את המצלמות הקליט בטלפון שלו את המצלום. בסופו של יום, לאחר ייעוץ עם עו"ד, המשיב 2 סירב להראות את מה שהקליט. עם זאת מצוין, כי מכשיר הטלפון האמור כבר היה בידי המשטרה, כאשר למחרת פנו לבית המשפט והוצא צו חדירה לטלפון. עוד נכתב, כי החקירה הייתה מוקלטת בקול ובוידאו.

21. בסרטון זה שהורד מהנייד של המשיב 2, ניתן לראות 9 מסכי טלוויזיה קטנים, כאשר באחת המצלמות נראה תאריך האירוע בשעה סמוכה לירי (ראו גם מזכר מיום 10.3.16 מאת עמיר נעים, חוקר עבירות מחשב, לפיו נמצא קובץ בו נראה מישהו מצלם את המסך שעליו מופיעות הכתוביות: 23.2.16 שעה 19:50).

צפייה במסכים מעלה, כי למעשה המדובר במצלמות האבטחה מבית המשיבים. תחילה, נראה המשיב 2 בסמוך למכונית הג'יפ עם מכסה מנוע מורם. במצלמה ch01 נראה המשיב 2 רץ בסמטה לעבר כיוון הירי. בינתיים, באותה מצלמה מתועד המאבק בין חטיב ליורה (אשר נסקר לעיל ונראה במצלמת המחס). המשיב 2 נראה רץ לאחר היורה, אך בשלב מסוים משחרר אותו, כאשר היורה ממשיך לרוץ בסמטה בעוד נושא הוא חפץ בידו ועוטה כפפות (כשהצילום בנייד עובר גם למצלמה ch03). במקביל, משיב 2 חוזר בנחת לרכבו, ונחזה כמחפש דבר בעזרת פנס תוך שהוא מלווה בן משפחה צעיר.

על רקע היעלמות ה - DVR מבית המשיבים, כשמשיב 2 טרח לתעד את הסרטונים הללו בנייד שלו, הרי שצילום זה מבסס את טענת התביעה, כי המשיב 2 הגיע לזירת הירי ונחזה כמי שמתערב במאבק בין היורה לבין חטיב, כאשר מייד לאחר מכן "שחרר" את היורה בסמטה והמשיב 2 חזר לביתו.

22. צילומים אלו מובילים לראיה המכרעת של התנהלות היורה בסמוך לנקודת האיסוף, ולבסוף זיהוי של המשיב 1 כמי שעלה על רכבו של המשיב 2 בנקודת האיסוף. המשך צפייה במצלמות מוביל לסרטונים אשר הורדו מביתו של מאייסם פדילה (ע.ת.22) לכיוון הכביש הראשי בין השעות 20:53:39 - 20:55:09 (מצלמה 01 - 5 camera), כאשר אין מחלוקת כי המצלמה מקדימה בשעה). כאן, נראה היורה מגיע לבוש באותם בגדים, פניו מכוסות, עוטה כפפות, ונושא חפץ/שקית בידו, כשהוא נכנס לחדר בבניה. לאחר מספר שניות (20:54:05) יוצא הוא מהחדר גלוי פנים ורץ לכיוון שמאל של המצלמה, חוזר, כאשר כל העת מביט בו אדם, אשר בסופו של דבר גם משוחח עימו. היורה נכנס חזרה לחדר גלוי פנים. לאחר מספר שניות, היורה יוצא שוב מכוסה ראש מהחדר, ככל הנראה נושא דבר מה בידו, רץ לעבר הכביש הראשי, מסמן בידו השמאלית בתנועה של "עצור", כאשר אז מגיח באופן ברור המשיב 2 נוהג ברכב הג'יפ טרנו והיורה עולה לרכב. המשיב 2 אינו מסתכל לעבר האדם שעולה לרכבו, אלא ברור שמדובר בנקודת איסוף מתואמת בין השניים.

היות וכאמור אין מחלוקת כי היורה הוא אותו אדם אשר עולה לרכב בנקודת האיסוף, ראוי לציין כי המדובר בדמות גבוהה, רזה, כפופה מעט, בעל הליכה ייחודית גמלונית.

23. לבקשת ב"כ הצדדים חזרתי וצפיתי בשחזור שנעשה באותה נקודה ובאותה שעה ביממה יחד עם המשיב 1. אני מקבלת את גישת התביעה, כי צפייה בדיסק השחזור מעלה, כי המשיב 1 הוא הדמות הנראית כמי שעלה לרכבו של המשיב 2. המשיב 1 גם הוא גבוה, רזה, כפוף בגבו העליון ובעל אותה הליכה ייחודית.

24. להתרשמות הבלתי אמצעית שלי, יש להוסיף את המתואר בזכ"ד המסומן מ"ח מיום 6.3.16 מאת אדהם אבו שעדה (ע.ת. 8), לפיו החוקר קירגיזיב הציג לו את אותו סרטון. השוטר זיהה שהמדובר במשיב 1 שמוכר לו מעבודתו בטירה. עוד אמר שמזהה את המשיב 1 לפי הפנים ולא יכול להיות שמדובר במישהו אחר.

25. זכ"ד המסומן לב' שנערך על-ידי גיא אדמוני (ע.ת. 1) שופך אור על אותה שיחה שנראית בין המשיב 1 לבין אדם בסמוך לחדר בבניה. על-פי מזכר זה, במהלך סריקות באיזור בסמוך לירי, בליל הירי בשעה

23:30 ניגש אל השוטרים עובר אורח, אמר שאינו מעוניין להזדהות מאחר והוא חושש. אותו עובר אורח הצביע על ביתו של מאייסם ואמר שיש שם מצלמות ושמע שהחשוד בירי הגיע לשם ותועד במצלמות.

השוטרים ניגשו לביתו של מאייסם, אשר סיפר שהיה ירי, אז ראה דרך המסך של המצלמות בסלון שהגיע אדם חשוד מכוסה בפניו והחזיק דבר מה בידו. עוד סיפר, שהחשוד נכנס לחדר שנמצא בבנייה בשטח ביתו. בשלב הזה יצא אל החשוד, ראה את החשוד יוצא מהחדר לאחר שהחביא את החפץ שהיה בידיו, תוך שהסיר את הכיסוי שהיה על פניו.

מאייסם אמר שאינו יכול לזהות את החשוד. אמר שהחשוד נראה לחוץ מאוד וביקש ממנו שיעזור לו להחביא את אותו החפץ, אך הוא סירב והחשוד הלך שמאלה (דרומה), חזר שוב, נכנס אל החדר ולקח משם את הנשק שהניח מתחת למשטח עץ. לאחר מכן סימן בידו לרכב לעצור, עלה עליו ונסע מהמקום. השתלשלות אירועים זו אכן זהה לחלוטין לתיעוד העולה מסרטון מצלמת האבטחה שהורד מביתו של מאייסם, אשר תואר לעיל בסעיף 22.

יצוין עוד, כי מאייסם הוביל את השוטרים אל החדר המדובר שנמצא בשלבי בנייה, כאשר במקום יש משטח עץ ישן ורטוב שמונח על הרצפה. מאייסם הבהיר לשוטרים, שאינו מעוניין למסור עדות על רקע פחד ממשי ורצונו שלא להסתבך.

26. המתלונן גם הוא זיהה את המשיב 1 בסרטונים השונים, לרבות בנקודת האיסוף (ראו בהודעה שניה מיום 28.2.16 החל משורה 71).

27. כשהטיחו את הסרטונים בפני המשיב 1 מסר הוא מספר גרסאות: כשהוצג לו סרטון בו נראה הג'יפ מסוג ניסן טרנו אשר נראה גם בנקודת האיסוף, מסר המשיב 1 כי אינו מכיר את הג'יפ ואינו יודע איזה ג'יפ מופיע בסרטון (הודעתו מיום 25.2.16 שורות 122 - 124). כשמוצגת דמותו שנראית נכנס לאותו חדר בבנייה, אמר שאינו יודע אם מדובר בבחור או בבחורה, ובכל מקרה בעת האירוע היה במסגד (שם, שורות 151; 178 - 179).

עוד הציגו לו את המתרחש בשעת האיסוף; המשיב 1 ענה שאינו מכיר את האדם שנראה בסרטון, אינו מכיר את המקום, והכחיש כי הוא זה שנראה בסרטון בנקודת האיסוף (שורה 183).

המשיב סירב לחתום על הודעה זו והסביר כי מסרב לחתום שכן אינו מכיר את המקום (ראו בסוף ההודעה בכתב-יד).

ייאמר כבר, כי בהודעות שנגבו ממנו לאחר מכן - בימים 29.2.16 ו- 4.3.16, שמר המשיב 1 על זכות השתיקה.

28. בחקירה מיום 25.2.16, הציגו החוקרים למשיב 2, בין השאר, את הסרטון המתעד את נקודת האיסוף, בה עלה משיב 1 לרכבו. גרסתו התמוהה והמשתנה של המשיב 2 בעת שמוצג לו הסרטון, מהווה חיזוק נוסף לראיות התביעה.

בתחילה מסר, כי אינו זוכר אם מישהו נכנס לרכבו במהלך חיפושיו אחרי היורה (שורה 73). בהמשך, נזכר בכך שהוא עצר, ואכן עלה אדם שאינו מכיר לרכבו וביחד החלו להסתובב, כי ידע שאותו אדם מחפש איתו. בשלב כלשהו אותו אדם פתח חלון וצעק לחברו וביקש להורידו, אז המשיך בחיפושיו לבדו (שורות 104-106). הסביר, כי עצר לאותו אדם, שכן הוא סימן לו בידו (שורה 110). אותו אדם לא אמר לו דבר. כשנשאל למה אותו אדם עצר דווקא אותו, השיב שאולי אותו אדם מכיר אותו, אך הוא אינו מכיר את אותו אדם (שורה 118).

עוד הוסיף, כי ייתכן ומדובר באדם שראה אותו רב עם האדם שהיה רעול פנים, כאשר אחד מהם היה עם קפוצ'ון וגם האדם הזה היה עם קפוצ'ון (שורות 124-128).

בהודעות שנגבו בהמשך בימים 1.3.16 ו- 4.3.16, שמר המשיב 2, לרוב, על זכות השתיקה.

29. ביום 25.2.16 בוצע "תרגיל חקירה" בין המשיבים, כאשר לטענת הפרקליטות, התרגיל בוצע לפני שהמשיב 1 ראה את הסרטונים, אך לאחר שאלו הוטחו במשיב 2. בחומר החקירה מצוי תמליל של השיחה בין המשיבים, ובהמשך הוסיפו החוקר כמאל עטילה (ע.ת.9) והחוקר אדהם אבו סעדה (ע.ת.8) "זיקוק" של הנאמר באותה שיחה (מסמכים מב' ו- מב'1 בכתב ידו של עטילה, וזכ"ד מא' מודפס של אבו סעדה).

עיון בתמליל ובאותם תרשומות "מזקקות" של החוקרים מעלה, כי השניים משוחחים על הסרטון של נקודת האיסוף (בכך שהמשיב 2 מדבר על "רואים איפה בג'יפ"). משיב 2 מדווח למשיב 1 שרואים את נקודת האיסוף ואף רואים את פניו, והמשיב 1 מגיב "הוש". המשיב 1 אינו אומר במהלך השיחה שלא היה שם, אלא חוזר ושואל, תוך שהוא לוחש, האם רואים את פניו, האם רואים מה מחזיק? המשיב 2 אומר למשיב 1, כי הוא זיהה אותו.

דין והכרעה

30. כידוע, בשלבזה של ההליך, בחינת הראיות היא לכאורית בלבד. במסגרת השאלה אם לעצור נאשם עדותם ההליכית המשפטית נגדו על ביהת המשפט לבחון אם בחומר החקירה מצוי הפוטנציאל הראייתי, אשר בסיומו המשפט האבכוחו להוכיח את אשמת העורר (בש"פ 8087/95 **זאדה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נ(2) 133 (1996)).

31. דברים אלה נכונים, אף במקום בו חומר הראיות כולו מבוסס על מארג של ראיות נסיבתיות, וזאת, בתנאי שגלומה בחומר הראייתי הנסיבתי אפשרות סבירה להרשעה בתום ההליך העיקרי (בש"פ 3255/13 **חרב נ' מדינת ישראל** [20.5.13], בפסקה 11, וראו גם בש"פ 2911/08 **שוקרון נ' מדינת ישראל** [10.4.08]; בש"פ 4306/09 **אבו ואסל נ' מדינת ישראל** [4.6.09]; בש"פ 1636/13 **קאניאוונג נ' מדינת ישראל** [24.3.13]).

ראוי להפנות במיוחד לדבריו של כב' השופט הנדל, בבש"פ 5588/12 **ניאמצי'ק נ' מדינת ישראל** [24.9.12], בנושא דיוקן ועוצמתן של הראיות הנסיבתיות, הדרושות לשם עמידה בהוראות סעיף 21 (ב) לחוק המעצרים:

"תיתכנה שלוש אפשרויות. הראשונה - הראיות לכאורה הנסיבתיות מובילות לתמונה ברורה של תוצאה הגיונית אחת. אם כך, כמובן, עמדה התביעה בנטל. השנייה - הראיות לכאורה הנסיבתיות אינן מובילות למסקנה מרשיעה אחת, גם אם יינתן להן מלוא המשקל, ואף בהערכה שכך יהא לאחר סיום ההליך העיקרי. היה וכן, לא עמדה התביעה בנטל המקדמי לגבי אותה עבירה. השלישית - עניינה כולל גם מעין מקרה גבול. הראיות לכאורה הנסיבתיות עשויות, לאחר שיעובדו בהליך המשפטי, להביא להרשעת הנאשם, וזאת ברמה של סיכוי סביר להרשעה. אם כך, עמדה התביעה בנטל הנדרש בהליך הביניים של מעצר עד תום ההליכים." (שם, בפסקה 8).

32. על רקע הלכות אלו, תיבחן התשתית הראייתית שהוצגה בעניינו של המשיב, שהוא ברובה תשתית נסיבתית.

33. בהתחשב ביריעת המחלוקת שהוצגה בדיון שהתקיים לפניי, הראיה המרכזית בתיק זה היא הסרטון המשקף את נקודת האיסוף. ראייה זו מקרינה על הראיות המחזקות הנוספות שהוצגו על-ידי התביעה, המובילות כולן למסקנה הלכאורית, לפיה המשיב הוא שעלה לרכב אחיו בנקודת האיסוף, והוא היורה.

34. המבנה הראייתי שהוצג, מתחיל עם פניותיו היזומות של המשיב 2 לשוטרי בזירה ולחוקר בבית-החולים בעת "ביקור" אצל המתלונן יחד עם המשיב 1 בסמוך לירי.

לכך יש להוסיף את התנהלותו התמוהה מול היורה, המשתקפת בסרטוני האבטחה, ובמיוחד לאחר ש"חילץ" את חטיב מידיו של היורה.

היעלמות ה- DVR, תוך צילום המסכים של סרטוני האבטחה של הבית אשר נמצאו בנייד של המשיב 2 מהווים ראיה מפלילה של ממש.

35. ראיות רקע אלו מובילות לסרטון המשקף את נקודת האיסוף. הראיות מבססות מסקנה לכאורית, אך ברורה לשלב זה, לפיה המשיב 2 הגיע ברכבו לנקודת איסוף מתואמת, כאשר היורה מרים יד בסימן לעצור והמשיב 2 אכן עוצר בסמוך, אינו מסתכל על היורה ומייד ממשיך בנסיעה.

36. כאמור, נקודת המוצא בשלב זה היא, כי אין מחלוקת לפיה מי שעלה לרכב בנקודת האיסוף הוא היורה. זיהוי החוקרים לצד צפייה בלתי אמצעית בסרטון המקורי ובסרטון השחזור מבססים את טענת התביעה, כי מי שעלה לרכב הוא המשיב 1 - וכפועל יוצא, המשיב 1 הוא מי שירה במתלונן.

37. לכך יש להוסיף את העובדה שגרסת האליבי שמסר המשיב נמצאה כשקרית, ואת שתיקותיו לאחר שעומת עם סרטוני האבטחה. כן יש לציין את נסיונו להרחיק עצמו באופן מלאכותי מרכבו של המשיב 2. השיחה בין המשיבים באותו "תרגיל חקירה" גם היא מקבלת גוון מפליל לאחר ניתוח כל הראיות.

38. על רקע תשתית ראייתית זו, אני סבורה כי יש בשינוי הגרסאות של המתלונן לענין זיהוי היורה כדי לכרסם בה. הסיבה לשינוי הוסברה על-ידי המתלונן, תיבחן בכל מקרה בתיק העיקרי, וממילא - נוכח התשתית שהוצגה, היא בעלת חשיבות משנית, אם בכלל. בנוסף, אני דוחה את טענת ההגנה לפיה יש ליתן משקל לאי-זיהוי האדם גלוי הפנים בסמוך לנקודת האיסוף, כאשר סרטוני האבטחה וזיהוי השוטרים מדברים בעל עצמם.

39. אשר על כן אני קובעת, כי התביעה הצליחה לעמוד בנטל המוטל עליה בשלב זה ולהציג תשתית ראייתית לכאורית המבססת סיכוי סביר להרשעת המשיב 1 במיוחס לו.

בשלב זה, יישמעו טיעוני ב"כ הצדדים באשר לקיומה של עילת מעצר והצורך לבחון חלופת מעצר.

ניתנה היום, כ"ז ניסן תשע"ו, 05 מאי 2016, במעמד הנוכחים.